

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 28/2569

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 158, ป.วิ.อ. มาตรา 161

ย่อ / หลักกฎหมาย

ป.วิ.อ. มาตรา 161 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า "ถ้าฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ศาลสั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง หรือยกฟ้อง หรือไม่ประทับฟ้อง" และมาตรา 158 บัญญัติว่า "ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี ฯลฯ (5) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี" คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันเป็น 172 ข้อ โดยหลอกลวงผู้เสียหาย 70 คน เป็นหลายกรรม ทำให้ได้ไปซึ่งเงินของผู้เสียหายแต่ละรายตามเอกสารท้ายฟ้อง แต่โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องถึงข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิด อันเป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้องตาม ป.วิ.อ. มาตรา 158 (5) ซึ่งเหตุที่ไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดน่าจะเป็นเพราะโจทก์หลงลืม จึงเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยอันสามารถแก้ไขได้ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์เพราะเหตุดังกล่าวโดยไม่สั่งให้โจทก์แก้ไขก่อนนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย เห็นควรให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้โจทก์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยังมีได้วินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดี หลังจากที่โจทก์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวแล้ว ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อพิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 4, 6, 17 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 91 และให้จำเลยคืนหรือใช้เงินแก่ผู้เสียหายแต่ละคนตามเอกสารท้ายฟ้อง ระหว่างพิจารณา นางสาวนคร ผู้เสียหายที่ 3 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต (ที่ถูกต้อง อนุญาตเฉพาะข้อหาฉ้อโกง) จำเลยให้การปฏิเสธ แต่ก่อนสืบพยาน จำเลยขอถอนคำให้การเดิมและให้การใหม่เป็นรับสารภาพ ก่อนศาลชั้นต้นพิพากษา ผู้เสียหายที่ 5 ที่ 6 ที่ 9 ที่ 10 ที่ 12 ที่ 13 ที่ 23 ที่ 41 และที่ 64 ยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ สิทธินาคีอาญามาฟ้องของโจทก์ในความผิดฐานฉ้อโกงสำหรับผู้เสียหายดังกล่าว เป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 พระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 6 (1), 17 เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเป็นนายวงแชร์ จำคุกกระทงละ 2 เดือน รวม 9 กระทง เป็นจำคุก 18 เดือน ฐานเป็นนายวงแชร์และฉ้อโกง เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานฉ้อโกงซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุกกระทงละ 4 เดือน รวม 162 กระทง เป็นจำคุก 648 เดือน รวมจำคุก 666 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 333 เดือน ความผิดฐานฉ้อโกงซึ่งเป็นกระทงที่หนักที่สุดมีอัตราโทษจำคุกอย่างสูงไม่เกิน 3 ปี ให้จำคุกจำเลยมีกำหนด 10 ปี ตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 (1) ให้จำเลยคืนหรือใช้เงิน 4,210,000 บาท แก่ผู้เสียหายที่ยังไม่ถอนคำร้องทุกข์ จำเลยอุทธรณ์ ระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์ภาค 1 โจทก์ร่วม ผู้เสียหายที่ 1 ที่ 2 ที่ 4 ที่ 7 ที่ 8 ที่ 11 ที่ 14 ถึงที่ 22 ที่ 24 ถึงที่ 40 ที่ 42 ถึงที่ 60 ที่ 62 ที่ 63 และที่ 65 ถึงที่ 70 ยื่นคำร้องขอถอนคำร้องทุกข์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำสั่งอนุญาต สิทธินำคดีอาญามาฟ้องของโจทก์ในความผิดฐานฉ้อโกงสำหรับโจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าวเป็นอันระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 39 (2) ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายกฟ้องเนื่องจากฟ้องโจทก์ไม่ได้กล่าวถึงสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดนั้น ขอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 161 วรรคหนึ่งบัญญัติว่า "ถ้าฟ้องไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้ศาลสั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง หรือยกฟ้อง หรือไม่ประทับฟ้อง" และมาตรา 158 บัญญัติว่า "ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือและมี ฯลฯ (5) การกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าจำเลยได้กระทำความผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำนั้น ๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้จำเลยเข้าใจข้อหาได้ดี" คดีนี้โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกันเป็น 172 ข้อ ว่า จำเลยกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติการเล่นแชร์ พ.ศ. 2534 มาตรา 4, 6, 17 ฐานเป็นนายวงแชร์ และจัดให้มีการเล่นแชร์โดยฝ่าฝืนกฎหมาย และกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 ฐานฉ้อโกง โดยจำเลยหลอกลวงผู้เสียหาย 70 คน เป็นหลายกรรม ทำให้ได้ไปซึ่งเงินของผู้เสียหายแต่ละรายตามเอกสารท้ายฟ้อง แต่โจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องถึงข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดที่เกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิด อันเป็นฟ้องที่ไม่ถูกต้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) ซึ่งเหตุที่ไม่ปรากฏรายละเอียดที่เกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดน่าจะเป็นเพราะโจทก์หลงลืม จึงเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อย อันสามารถแก้ไขได้ การที่ศาลอุทธรณ์ภาค 1 มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์เพราะเหตุดังกล่าวโดยไม่สั่งให้โจทก์แก้ไขก่อนนั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย เห็นควรให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้โจทก์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวภายในระยะเวลาที่ศาลชั้นต้นกำหนด และเมื่อศาลอุทธรณ์ภาค 1 ยังมีได้วินิจฉัยเนื้อหาแห่งคดี หลังจากที่โจทก์แก้ไขข้อผิดพลาดดังกล่าวแล้ว ให้ศาลชั้นต้นส่งสำนวนไปยังศาลอุทธรณ์ภาค 1 เพื่อพิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น พิพากษายกคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 1 และให้ย้อนสำนวนให้ศาลชั้นต้นดำเนินการให้โจทก์แก้ไขฟ้องที่ไม่มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 158 (5) แล้วส่งสำนวนไปให้ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิจารณาพิพากษาใหม่ตามรูปคดี

องค์คณะ

สุรพงษ์ ชิดเชื้อ · พงษ์เดช วานิชกิตติกุล · ก่อเกียรติ สุลพงษ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/28/2569>